

# ՔՈԱՆԵԾՈԹԵՐԻՒԹԻՒՆ ՏՈՒՄ

Տարեցան գինը 10 բուրլի, կէս տարվան 6 բուրլ.  
Անձին համարնեռը 5 կօպէկով.

Թիֆլիսում պրվում են միմիայն խմբագրատան մէջ.

Մեր հայոցն. Տիֆլիս, Պեդակցիա „Մշակ“.  
Կամ Tiflis, Rédaction „Mschak“.

S t L S P o N № 253.

Խմբագրութիւնը բաց է առաւտօնեան 10—2 ժամ  
(բացի կիրակի և տօն օրերից)

Յարտարարութիւն ընդունվում է ամեն լեզուով

Յայտարարութիւնների համար վճարում են  
իւրաքանչյուր բառին 2 կոպէկ.

St. L. S. Phon № 253

ՀԵՄՆԱԳԻՐ ԳՐԵԳՈՐ ԱՐԺՐՈՒՆԻ

## ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

**Ֆելիքս Ֆօր.** — ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹՅԻՒՆ. Մամուլ. Նամակ Ալէքսանդրովովից. Նամակ Խմբագութեան. Ներքին լուրեր. — ԱՐՏՈՒՐԻՆ ՏԵՍՈՒԹՅԻՆ. Եմիլ Լուքէ. Արտաքին լուրեր. — ԽԱՌՆ ԼՈՒՐԵՐ. — ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ. — ԹԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹՅԻՒՆՆԵՐ.

ՖԵԼԻՔՍ ՅՈՒ

Ֆրանսիային ներկայ խառնակ դրութեան  
մէջ, կարծես, նախագահական ձգնաժամն  
էր պակասում: Այն ժամանակ, երբ Դրէյ-  
ֆուսի դժբաղդ գործը անզուսպ կը եր,   
դասակարգային և կուսակցական ընդհա-  
րութեաներ էր առաջացրել և սպառնում էր  
իր գործունէութեան գլխաւոր ուղղու-  
թիւն: Նա փորձեր արաւ մօտենալու Ռու-  
սաստանին, աշխատեց ջնջել և այն նա-  
խագահարմունքը, թէ հանրապետական  
երկիրը չէ կարող միանալ միապետական  
կառավարութեան հետ:

ցութիւնը: Բայց այդքանը բաւական չէր: Ժամանակակից միջազգային սյժը դաշնակցութիւնների մէջ է: Ֆրանսիան իր առջև տեսնում էր երեք մեծ պետութիւնների մի դաշնակցութիւն, որ ուղղված էր և իր գէմ: Պէտք էր, ուրեմն, դիմել ինքնապաշտպանութեան նոր միջոցին, պէտք էր դաշնակից գտնել: Հանգուցեալ նախագահ Սադիկարնո այդ միտքն էր ընտրել իրեւ իր գործունէութեան գլխաւոր ուղղութիւն: Նա փորձեր արաւ մօտենալու Ռուսաստանին, աշխատեց ջնջել և այն նախապահարմունքը, թէ հանրապետական երկիրը չէ կարող միանալ միապետական կառավարութեան հետ:

Եւ ահա այդ գործը շարունակեց և  
զլուխ բերեց Ֆէլիքս Ֆօր. ամենամեծ  
ծառայութիւնը, որ նա կարող էր մա-  
տուցանել իր Հայրենիքին՝ այդ էք: Ֆէլիքս  
Ֆօրին էր վիճակված դաշնագիր կնքել  
Ռուսաստանի Հետ, պաշտօնապէս յայտա-  
րաբել ռուս-Փրանսիական դաշնակցութեան  
մասին: Թէ ինչ Հետեանք կունենայ երկու  
ազգերի այդ եղբայրակցութիւնը—դա,  
Հարկէ, ապագան ցոյց կը տայ: Բայց որ  
այժմ էլ երկպետեան դաշնակցութիւնը  
երկու կողմերին արդէն մեծ ծառայու-  
թիւն է մատուցանում—այդ էլ անուրա-  
նալի է: Ներկայ միջազգային մրցութիւն-  
ների ժամանակ, երբ ամեն մի մեծ պե-  
տութիւն ձգտում է աշխարհի զանազան  
կողմերում իր շահեռող աշխատաներ, թէ

բազմաբան և լրջա սիլ պատվասար, լու  
նուսաստանը և թէ Ֆրանսիան, օգուս  
քաղելով իրանց մերձեցումից, փոխադարձ  
աջակցութեամբ կարողանում են հեղինա-  
կութիւն պահպանել, պայմաններ թելա-  
դրել և գործել իրանց շահերի օգտին  
Ֆրանսիան արտաքին վտանգներից ապա-  
հովված է համարում իրան: Հանրապե-  
տական գաղափարը այսօր ներկայացնում  
է այնպիսի մի ոյժ, որի դէմ չեն կարող գոր-  
ծել զանազան խաւար հոսանքներ: Այդպիսի  
ապահովութիւն ստեղծողներից մէկն էր  
Ֆելիքս Ֆօր, և նրա մահը ցաւալի մի  
հարուած է Ֆրանսիայի համար, մանա-  
ւանդ այն պատճառով, որ հանգուցեա-  
նախագահին վիճակված չէր տեսնել մը  
այլ մէծ գործ, որ իր ժամանակ էր սկըս-  
վել և որը պիտի ցոյց տար թէ Ֆրանսիա-  
միայն արտաքին ոյժի և քաղաքական հե-  
ղինակութեան մասին չէ մոտածում, այլ և քա-  
ղաքակրթութեան, կուլտուրայի մասին: Այ-  
հանրաշահ ուղղութիւնը պիտի երեան գար  
1900-ի համաշխարհային ցուցահանդէ  
սում, որի բացումը ճակատագիրը պահե-  
էր Ֆելիքս Ֆօրի յաջորդի համար...

Ֆրանսիական հանրապետութեան նոր վախ  
մանված նախագահ Ֆելիքս Ֆօր ծնվեց 184  
թւին Պարիզի Բատինիոլ թաղում: Նրա հայր  
պատառազործ էր: Ֆօր իր հօր արհեստը սո  
վորելու համար գնաց Անդիիա և երկու տար  
այնտեղ մնաց: Պարիզ վերադառնալուց ժամանակակից ամբողջ կաշուէ գործարանում և պսակվեց այնտեղի մէր  
ըրոջ աղջկայ հետ: Հաւրում բացեց նա պզնձ  
արհեստանոց, հիմնեց առևտրական գործակալու  
թիւն, և վերջը հարստանալով, նաւատէր դալ  
չ....:

Ֆրանս-պրուսական պատերազմի ժամանակակիցների գորագուդի հրամանատար նըշանակվեց, և Գամբէտտայի յանձնարարութեաման Անդրիա գնաց զէնքեր առնելու համար։ Ֆրանս-պրատամաւոր ընտրվեց 1881 թւին. նոյտարին Գամբէտտայի մինիստրութեան մէջ առնետքի և կօլոնիաների մինիստրի օգնական էր Ֆօր ապա նախագահ էր պատգամաւոլոներ ժողովի. և մինիստր էր Պիւլպիւփի կարինէտու Յայտնի է նոյնպէս Ֆօրի «Ֆրանսիայի և Արևապայի գլխաւոր պետութիւնների թիւդէտար 1881 թւից» վերնագրով գեղեցիկ աշխատութիւնը, որպատճենական գործական ականութիւնի նորմիա։

Երե 1895 թւի յունիվարի 16-ին Կազմիմիր Պէտքէ հրաժարվեց Ֆրանսիայի հանրապետութեան ախալահի պաշտօնից, այդ պաշտօնի թեկնառուներն էին՝ Բրիսասօն, Ֆօր և Վալդէկ-Ռուսասօն, և ուղին ձայնատութեան ժամանակ այդ երեք եւեկնածուներից ոչ մէկը ձայների բացարձակ նեծամանութիւն չը ստացաւ, բայց երկրորդ առաջարկութեան ժամանակ Բուսսօն հրաժարվեց եւեկնածութիւնից յօդուած Ֆէլիքս Ֆօրի, և նա 138 ձայնով ընտրվեց Փրանսիական հանրապետութեան նախագահ:

## ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Մ Ա Մ Ա Ի Ւ

Այլադաւան հայերի վերաբերմամբ «Մշակո»  
ռանած դիրքը յայտնի է տասնեակ տարիներից  
և վեր: Մենք միշտ ասել ենք, որ կաթողիկոս-  
թիւնը, բողոքականութիւնը կամ լուսաւորչակա-  
նութիւնը չը պիտի համարվեն հայութեան նշան,  
այլ լեզուն, քաղաքակրթական, ցեղական ընդ-  
հանուր շահերը: Մենք աշխատել ենք վերացնել  
կրօնական խարութիւնները, սովորեցնել որ կա-  
ժօլիկը, բողոքականը նոյնպէս կարող է լաւ հայ  
ընթերել, ինչպէս լուսաւորչականը կարող է և ան-  
տառնելի հայ լինել: Այդ սկզբունքը այժմ արդէն  
ընդհանրութեան սեփականութիւն է դառել.  
բայց, տարաբաղդաբար, դեռ կան այնպիսիները,  
որոնք դեռ վիճելի են համարում այն, ինչ ճշշ-  
մարիտ և արդար է ամեն տեղ, բոլոր ազգերի  
մէջ: «Տարազ» շաբաթաթերթում պ. Ս. Թ., իբրև  
բողոքական ծնված և սնված, բողոքում է մեզ  
ու մէմ, ասեցով.

իմէ և Մշակիր զեկավագները, որ իրանց  
կեանքում չինչ ճատ բողոքական հայ չեն տե-  
սել (!) և ոչ մի ճատիկ բողոքական քարոզ չեն  
լսել, մի քանի ամիս գնան Ծամախի և այն-  
տեղ ապրեն, ապա կը վերադառնան, Թիֆլիս  
և ծունկ չոքած ներողութիւն կը խնդրեն մե-  
զանից:

Հիանալի է: Բողոքականներին ճանաչելու հա-  
մար պէտք է Շամախի գնալ. կարծես առանց

այդ ճանապարհորդութեան այնքան գիտար է հասկանալ, որ ամեն տեղ, ամեն կրօնի մէջ կան կոյք Փանատիկոսներ, անուղղելի աղանդաւորներ: Կարծես լուսաւորչականը շատ պակաս է օժտված այդ ցատկութիւններով, կարծես լուսաւորչական պրօֆեսորը չէր, որ առաջարկեց և Պետերբուրգի լուսաւորչական ինստիտուտին շեն, որ ուզում էր ընարողական ցենզ ընդունել հաղորդութիւնը... Ոչ, մենք ձեղանից շատ լաւ ենք ճանաչում առհասարակ կրօնամոլ հային, վինի նա կաթօլիկ, լուսաւորչական թէ բողոքական: Բայց մենք ինչ ենք անում: Յուսահատութեամբ ձեռք չենք թափ տալիս, չենք ասում թէ ոչինչ չէ կարելի անել մոլեսանդութեան սեմ, առ եռաւմ ենք: Մերսամանում ենք ասեիր:

աշխատում ենք ջարդել նրան և նրա տեղ  
մտցնել ըստհանուր, առաջարիմական հայեացը-  
ներ: Մեզ համար հաւասար չափով առելի է  
ֆանատիկոսութիւնը բողոքականի և կաթոլիկի  
մէջ և քարոզելով համերաշխութիւն, եղբայրու-  
թիւն, մենք ամենեին չենք ասում թէ բողոքա-  
կան կամ կաթոլիկ հայը պիտի մնայ կոյր կրօ-  
նամոլ և միայն լուսաւորչականը պիտի այլա-  
գաւաններին յարդէ ու սիրէ: Ո՛չ, մենք մեր  
քարոզած պարտաւորութիւնները պարտադիր  
ենք համարում ամենքի համար: Վ՝ իրջին տարի-  
ների աղէտները բազմաթիւ օրինակներով ցոյց  
տուին, որ կրօնով անջատված հայերը զիտեն  
միմեանց օգնել, միմեանց եղբայրաբար ձեռք  
տալ: Խնչացն է ձեր Շամախին, երբ թիւրքաց  
Հայաստանում բողոքական քարոզիչը գնում է  
լուսաւորչական եկեղեցին, քարոզ է ասում, իսկ  
հայերը, թէ բողոքական և թէ լուսաւորչական,  
կարելի են համարում միասին աղօթել, միասին  
դպրոց կառավարել: Խնչացն են ձեր տարա-  
կուսանքները, ձեր վախերը, երբ մի, Ղարասու-  
բազարում կաթոլիկ և լուսաւորչական հայերը  
միանում են՝ իրանց դպրոցների համար միա-  
համուռ ջանքերով երեկոյի տալու: Փաստերը  
շատ են, մերին աստիճանի պերճախօս: Մի մո-

սաք, որ գեռ կայ հին սերունդի, Փանատի-  
տարրի լուծը, որ հայը հետզհետէ աղատ-  
մ է կրօնաւորի խնամակալութիւնից և ինք-  
անաշչութեան է համուռմ: Մենք հաւատում  
ենք, որ մի Շամախի կարող է կոյր մոլեսանդու-  
ան բոյն հանդիսանալ թէ բոլոքականի և թէ  
սաւորչականի համար. դիմակնացած մասեր  
են հասարակութեան մէջ են լինում. պէտք է  
ողանութիւն ներշնչել նրանց, պէտք է բարձ-  
րնել նրանց և ոչ թէ անմիտ վայնասուն  
ոճրացնել...

Ենք մոլորդած չենք. մեր առջև փաստեր ն, որոնք չեն կարող մոլորեցնել; Մեզ համար Պէտքիթաշխան, մի Աղամենան աւելի երախւոր, մեծարելի հայեր են, քան հարիւրաւոր պահսի հայեր, որոնք մաշում են լուսաւորչան եկեղեցու շմբերը, բայց տպէտ ու անզգայ Նորի իսկ հոգևորականութեան մէջ կան գեղիկ օրինակներ. վերցրէք մի պաստօր Թուշեան և Աշըգեանի յանձնարարութեամբ Եւ զա պտտող մի լուսաւորչական վարդապետ. ցորէք մի հ. Ալիշան, մի հ. Այտընեան, դրէք անց առաջ մի ամբողջ դիւժին լուսաւորչան եպիսկոպոսներ և արքեպիսկոպոսներ: Այս նը բաւական էր, որ մենք եկեղեցցոց զուրս ունենք հայութեան նշանները: Եւ միթէ մի որմելի փաստ, որպիսին է Շամախին, կարող ոչնչացնել այն, ինչ հաստատված է այսքան օրինակներով:—Երբէք:

Մեր ընթերցողներին լաւ յայտնի պ. Վալեդի-  
ր Գոլմատրէմ «С.-Петербургскія Вѣдомости» լը-  
գորի № 33-ի բանասիրական բաժնում զետե-  
լ է մի մեծ յօդուած, որի վերնագիրն է՝ «Քա-  
րն էլ կաղաղակենու Այտեկ յարգելի Տեղինա-  
խօսում է հայերի անցեալի, ներկայի և ա-  
սդայի մասին, հիմնվելով երեք յօդուածների  
ա, որոնք տպված են «Братская Помощь» ժո-  
ղածուի երկրորդ տպագրութեան մէջ։ Հայոց  
և պատմութեան, այն է Ռուբարտեան շրջանի  
խօսելիս, պ. Գոլմատրէմ արծարծում է  
ն միտքը, որ յայտնել է ոռուս ասօրագէտ Ս.  
վկօլսկի։ Վանի թագաւորութիւնը, որ անցքան  
ժեղացաւ Ասօրեստանի տիրապետութեան ժա-  
նակ, ներկայացնում էր մարդկայնութեան

բայունք ընդդէմ այն գաղանային սկզբունքի,  
մարմնացնում էր Ասօրեստանը: Քրիստո-  
ական Հայաստանի մասին դատելիս յօդուա-  
սդիրը զեկավարվում է պրօֆէսօր Մարքի յօ-  
ւածով, որ վերաբերվում է Անիի ուսումնա-  
րութեան. այդտեղ Հայաստանը պատկերա-  
ւմ է իբրև քրիստոնէութեան նահատակ: Թե-  
լով այժմեան հայ զիւղացու կրօնական հաւա-  
լիքները և նրանց հետ կապված երկրագոր-  
սկան կեանըը, որ նկարագրել է պրօֆէսօր  
լիազարեան, պ. Գօլմատրէմ անցնում է պրօ-  
տուոր Գերիէի մի յօդուածին, որի վրա մենք  
ամանակին ուշադրութիւն էինք հրաւիրել և  
ը ներկայացնում է գերմանացի գիտնական  
բրախի ճանապարհորդութեան համառօտու-  
թիւնը: Այդտեղ դուրս են բերված հայերի այժ-  
ման զրութիւնը, ձգտումները և այն զերը, որ  
անք կարող են կատարել ապագայում Ռու-  
ստանի հովանաւորութեան տակ: Այն աղ-  
ւիրները, որոնցից օգտվել է պ. Գօլմատրեմ,  
բաքանչիւր ընթերցող կարող է գտնել «Երա-  
գայ Պոմօք» գրքի երկրորդ տպագրութեան  
չ և մեզ համար աւելորդ է երկար կանգ առ-  
ող նրանց վրա: Կասենք այսքանը, որ պ. Գօլ-  
մատրէմի յօդուածը զրված է այդ հրապարակա-  
օսին յատուկ տաղանդով և ջերմութեամբ,  
արդացվում է մեծ հետաքրքրութեամբ: Ի միջի  
լլոց պ. Գօլմատրէմ սասարկ յարձակվում է  
յն ուսւ հրապարակախօսների վրա, որոնք ցե-  
սկան և ազգայնական խորութիւններ և խառ-  
ակութիւններ են յարուցանում: Նա ասում է.  
Թիւքրիայում պետական խարիսխ է համար-  
վում քրիստոնեաների, իրաւագուրկ «ռայայի»  
կոտորածը, իսկ եթէ հաւատանք պ. Վէլիչ  
կօնին, որ ուսի անունը ամօթով է ծածկում  
իր հրապարակախօսական գործունէութեամբ  
«Կավազ» լրագրի մէջ, Ռուսաստանում ապ-  
րոյ ազգութիւնների փոխադարձ ատելութիւնն





